

अयुध्यमानो धियते युध्यमानश्च जीवति । कालं प्राप्य महाराज न कश्चिदतिवर्त्तते ।
 अभावादीनि भूतानि भावमध्यानि भारत । अभावनिधनान्येव तत्र का परिदेवना ।
 न शोचन्मृतमन्वेति न शोचन् धियते नरः । एवं सांसिद्धिके लोके किमर्थमनुशोचसि ।
 कालः कर्षति भूतानि सर्वाणि विविधान्युत । न कालस्य प्रियः कश्चिन्न देव्यः कुरुसत्तम ।
 यथा वायुस्तृणायाणि संवर्त्तयति सर्व्वशः । तथा कालवशं यान्ति भूतानि भरतर्षभ ।
 एकसार्यप्रयातानां सर्व्वेषां तत्र गामिनां । यस्य कालः प्रयात्यये तत्र का परिदेवना ।
 न चाप्येतान् हतान् युद्धे राजन् शोचितुमर्हसि । प्रमाणं यदि शास्त्राणि गतास्ते परमां गतिं ।
 सर्व्वे स्वाध्यायवन्तो हि सर्व्वे च चरितव्रताः । सर्व्वे चाभिमुखाः क्षीणास्तत्र का परिदेवना ।
 अदर्शनादापतिताः पुनश्चादर्शनं गताः । नैते तव न तेषां त्वं तत्र का परिदेवना ।
 हतोऽपि लभते स्वर्गं हत्वा च लभते यशः । उभयं नो वज्रगुणं नास्ति निष्कलता रणे ।
 तेषां कामदुष्कांक्षोका निद्रः सङ्कल्पयिष्यति । इन्द्रस्यातिथयो ह्येते भवन्ति पुरुषर्षभ ।
 न यच्चैर्दक्षिणावद्भिर्न तपोभिर्न विद्यया । स्वर्गं यान्ति तथा मर्त्या यथा शूरा रणे हताः ।
 शरीराग्निषु शूराणां जुहुवस्ते शराज्जतीः । ह्यमानाञ्चरंश्चैव सेज्जस्तेजस्विनो मिथः ।
 एवं राजंस्तवाचक्षे स्वर्गपन्थानमुत्तमं । न युद्धादधिकङ्क्षित् क्षत्रियस्येह विद्यते ।
 क्षत्रियास्ते महात्मानः शूराः समितिशोभनाः । आशिषं परमां प्राप्ता न शोच्याः सर्व्वे एव हि ।
 आत्मानमात्मनाश्चास्य मा शुचः पुरुषर्षभ । नाद्य शोकाभिभूतस्त्वं कार्य्यमुत्सृष्टुमर्हसि ।
 मातापितृसहस्राणि पुत्रदारशतानि च । संसारेष्वनुभूतानि कस्य ते कस्य वा वयं ।
 शोकस्थानसहस्राणि भयस्थानशतानि च । दिवसे दिवसे मूढमाविशन्ति न पण्डितं ।
 न कालस्य प्रियः कश्चिन्न देव्यः कुरुसत्तम । न मध्यस्यः कश्चित् कालः सर्व्वं कालः प्रकर्षति ।
 कालः पचति भूतानि कालः संहरते प्रजाः । कालः सुप्तेषु जागर्त्ति कालो हि दुरतिक्रमः ।
 अनित्यं यैवन्नं रूपं जीवितं द्रव्यसञ्चयः । आरोग्यं प्रियसंवासे गृध्मेदेषु न पण्डितः ।
 न जानपदिकं दुःखमेकः शोचितुमर्हसि । अप्यभावेन युज्येत तच्चास्य न निवर्त्तते ।
 न शोचन् प्रतिकुर्वीत यदि नश्येत्पराक्रमात् । भैषज्यमेतदुःखस्य यदेतन्नानुचिन्तयेत् ।
 चिन्त्यमानं हि न व्येति भूयश्चापि प्रवर्द्धते । अनिष्टसम्प्रयोगाच्च विप्रयोगात् प्रियस्य च ।
 मानुषा मानसैर्दुःखैर्दृष्टान्ते चाल्पबुद्धयः । नार्थो न धर्मो न सुखं यदेतदनुशोचसि ।
 न च नापैति कार्य्यार्थाक्षिर्वाचैव हीयते । अन्यामन्यां धनावस्थां प्राप्य वैशेषिकीं नराः ।
 असन्तुष्टाः प्रमुह्यन्ति सन्तोषं यान्ति पण्डिताः । प्रज्ञया मानसं दुःखं हन्याच्छारीरमौषधैः ।
 एतज्ज्ञानस्य सामर्थ्यं नैवान्यैः समतामियात् । शयानञ्चानुशेते हि तिष्ठन्तञ्चानुतिष्ठति ।
 अनुधावन्ति धावन्तं कर्म पूर्व्वकृतं नरं । यस्यां यस्यामवस्थायां यत्करोति शुभाशुभं ।
 तस्या तस्यामवस्थायां तत्फलं समुपाश्रुते । येन येन शरीरेण यद्यत्कर्म करोति यः ।